

8 DE MARÇ

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Reflexions i valoracions de les dones de les Illes Balears

8 de març de 2015

8 MARÇ 2015

Amb motiu del Dia internacional de les dones, que se celebra el 8 de març, la Fundació Gadeso ha demanat a 17 dones de les Illes Balears provinents dels més diversos àmbits professionals unes breus reflexions sobre la situació de les dones en l'actualitat i els principals reptes que cal afrontar, ara i en el futur, per assolir una igualtat real i plena entre homes i dones.

A tall d'introducció, podeu llegir el missatge que la Directora Executiva d'ONU-Dones, Phumzile Mlambo-Ngcuka, ha pronunciat en ocasió d'aquest 8 de març, dia de totes les dones i també de tota la humanitat, en contra de la discriminació, la violència o la marginació per motius de gènere.

Les 17 entrevistades han contestat de manera breu a les següents qüestions:

1.- 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

2.- En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

3.- Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

MISSATGE EN OCASIÓ DEL DIA INTERNACIONAL DE LA DONA DE 2015

El 1995, durant la Conferència Mundial sobre la Dona a Beijing, les i els líders del món es van comprometre amb un futur on les dones gaudissin d'igualtat. A la conferència hi van assistir 189 països i 4.000 organitzacions de la societat civil.

Les dones van partir de Beijing amb moltes esperances, amb un camí ben traçat cap a la igualtat i compromisos fermes des de les esferes més altes. Confiaven en veure tot això materialitzat per 2005.

Avui en dia, ni un sol país ha assolit la igualtat. Es torna més urgent que mai fixar un termini de compliment i portar-lo a terme.

Si bé hi va haver certs avenços en els últims 20 anys, aquests es van donar de forma pausada i desigual.

Els països van reduir la bretxa de gènere en educació i inclusivament alguns van aconseguir la paritat de gènere en la matriculació escolar.

Disminuir els índexs de mortalitat i morbiditat materna. Va créixer el nombre de dones que sobrevisquen a l'embaràs i al part amb respecte a 1995.

Molts països van crear institucions dedicades a enfrontar la desigualtat de gènere. Molts van sancionar lleis contra la discriminació de gènere. Molts van convertir la violència domèstica en delictes.

Totes aquestes són bones notícies.

I no obstant això, ens trobem lluny d'aconseguir la igualtat entre homes i dones, entre nens i nenes.

La implementació de bones polítiques va ser irregular. L'assignació dels recursos necessaris per a la implementació eficaç va ser insuficient per dotar de fons als ministeris de la dona, a les comissions de gènere, als coordinadors de qüestions de gènere i per a l'elaboració de pressupostos sensibles al gènere.

Són massa les dones, especialment en els països menys desenvolupats, per als que els canvis no han estat suficients. A l'Àfrica, el 70 per cent de la producció agrícola depèn de les dones i, però, encara tenen tot just el 2 per cent de la terra. La violència contra les dones continua assolant vides en tots els països del món. I cap país ha aconseguit la igualtat de gènere.

Les dones necessiten un canvi i la humanitat necessita un canvi. Podem aconseguir-ho entre totes i tots: dones i nenes, homes i nens, persones joves i grans, riques i pobres.

Les proves sobre els beneficis que aporta la igualtat són aclaparadores: les economies creixen, s'alleuja la pobresa, millora l'estat de la salut i les comunitats es tornen més estables i resistents davant les crisis ambientals i humanitàries.

Les dones volen que els seus líders renovin les promeses que els van fer. Volen que els seus líders tornin a comprometre amb la Declaració de Beijing, la Plataforma d'Acció i amb una implementació accelerada i més audaç.

Volen que més dels seus líders siguin dones. I volen que aquestes dones, al costat dels homes, s'atreveixin a canviar els paradigmes econòmics i polítics. La paritat de gènere s'ha d'aconseguir abans de 2030, per tal que evitem el lent ritme de progrés que condemna als nens i les nenes que neixen avui a esperar 80 anys abans de veure un món amb igualtat.

Avui, en el Dia Internacional de la Dona, instem els països a "fer el pas" per la igualtat de gènere amb un progrés substancial d'aquí a 2020. El nostre objectiu és arribar a un Planeta 50-50 abans de 2030.

El món necessita la igualtat plena perquè la humanitat prosperi.

Apoderament per a les dones, empoderament per a la humanitat. Estic segura que poden imaginar un món d'igualtat!

Victoria Ferrer

Professora Titular a la UIB
Grup de Recerca "Estudis de Gènere"
Departament de Psicologia

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia internacional de les dones. Perquè parlar de dones treballadores reproduceix la creença errònia que només el treball remunerat o productiu és treball.

Les dones treballem totes: algunes fan només treball productiu remunerat (les menys), altres realitzen només treball reproductiu (aquelles que només treballen a casa i / o tenint cura d'altres persones) i encara altres realitzen una doble jornada (realitzant treball productiu i reproductiu) , però totes treballen i és important posar en valor la tasca que realitzen.

A més, al meu entendre es tracta d'un dia per commemorar els èxits aconseguits per les dones, però també per recordar que encara són molts els èxits que queden per assolir per aconseguir la plena igualtat d'oportunitats i tracte entre dones i homes en tots els àmbits de la vida (laboral, però també econòmic, social, cultural, en educació, en salut, etc.).

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

En la meva opinió, el pitjor efecte de la crisi sobre la situació de les dones és l'oblit i / o desvalorització de les desigualtats.

Aconseguir que la societat (si no el complet, almenys sí en certa mesura) reconegués que les dones estàvem en una situació de desigualtat respecte als homes i que calia algun tipus de mesura correctora per revertir aquesta situació va ser un procés llarg i costós .

Però amb l'arribada de la crisi aquests avenços (més o menys grans en alguns aspectes i més modestos en altres) pareixen haver-se esvaït. La

qüestió de les desigualtats per raó de gènere, les discriminacions han deixat de formar part de la preocupació social i de l'agenda política nacional i internacional.

Fins i tot, la més greu de totes elles, la violència contra les dones en totes les seves formes, sembla haver passat a segon pla, tant en la preocupació social que sembla generar com en les possibles mesures per pal·liar-la.

I els problemes segueixen al mateix lloc, molts d'ells fins i tot pitjor perquè la crisi no ha fet més que aguditzar-los...

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Em resulta difícil triar un perquè tots ells són importants i, fins i tot, en alguns casos, es potencien els uns als altres.

De totes maneres, si he de quedar-me amb, crec que la violència contra les dones és el que em genera més preocupació, no només per les importants conseqüències que té per a les dones i les nenes que la pateixen, sinó perquè les formes de violència que pateixen, lluny de disminuir augmenten cada dia.

Com a suggeriment jo aposto per la prevenció, sobretot incidint en la formació: formació en igualtat d'oportunitats per a tota la població i formació específica per a la detecció primerenca de la violència en totes les seves formes a tots / es els / les professionals que, d'una manera o altra, puguin estar en contacte amb les víctimes d'aquestes violències (educadors / es, operadors / es jurídics / es, cossos i forces de seguretat de l'estat, personal sanitari,).

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Un debat al moviment feminista. Es parlava del dia internacional de les dones treballadores, per reivindicar els drets laborals de les dones i denunciar la desigualtat. Moltes feministes defensen que s'ha de mantenir "treballadores" per posar atenció en la lluita de classes, que no totes les dones som iguals, però sovint s'identifica "treballadores" amb classes populars. Però la realitat ha canviat, i actualment la variable "treball" no és sinònima de classe popular (ni de lluita social), i molt especialment per les dones. Milers de dones no es consideren "treballadores" (no són assalariades, tot i que treballen de valent). Jo consider que dia 8 també és "el seu dia". Per tant, diria: dia 8 dia de les dones, evidentment un dia de lluita feminista, per capgirar el sistema i construir-ne un d'igualitari. Perquè sense les dones no hi ha revolució, no? Però sobretot sense dones feministes no hi ha revolució possible.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Jo xerraria més aviat de l'estafa, ja sabem que la crisi ha estat per les classes populars, no per als rics i poderosos de sempre. Però en tot cas, aquesta estafa ha estat l'excusa perfecte per la dreta i els conservadors per a aplicar retallades de drets, llibertat, serveis,... que han afectat doblement a les dones. En primer lloc, amb totes les retallades en dependència, serveis socials, sanitat, educació, justícia... sobre qui han recaigut? Sobre les dones. En segon lloc, el mercat laboral sempre ens ha maltractat: pitjors sous, més parcialitat, sostres de vidre, menys poder,... i amb les darreres reformes laborals la situació s'ha abreujat, la precarietat és evident entre tothom, però pel que fa a les dones ja és brutal. En tercer lloc, s'han bloquejat totes les polítiques d'igualtat, invisibilitzant encara més a les dones i les desigualtats que patim. I en quart lloc, però en cap cas menys important, totes les retallades en la

lluita contra la violència masclista, una xacra que hem d'exterminar. En definitiva, les principals víctimes de la crisi tenen cara de dona.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

En una situació d'emergència social com la que vivim tot és urgent, sobretot construir un model social, econòmic i polític molt més just i igualitari, on les dones no siguem ni submises al patriarcat ni precàries pel capitalisme. Hi ha molta feina a fer, però el moviment feminista aporta molt. Primer de tot hem de fer més i més visible a les dones. Tenc la sensació de estar fent un viatge al franquisme, també en aquest cas, on les dones no existien, ni a les estadístiques ni als premis institucionals, ens volen silenciar, fer desaparèixer. Per això és imprescindible l'educació en matèria d'igualtat. A les escoles no hi ha d'haver educació religiosa, i sí molta educació en igualtat. Des de les institucions s'han d'implantar plans d'igualtat i pressupostos en perspectiva de gènere, precisament per evitar que gran part dels recursos públics reproduïen aquesta desigualtat. Tot això ens fa més visible, més empoderades. A més també és fonamental canviar les regles del joc del món econòmic. Les dones hem de rompre el sostre de vidre que ens té atrapades i subordinades als homes que prenen les decisions. Pareix mentida que reivindicuem el sentit comú: igual feina igual salari, per exemple. Dignificar el treball domèstic i reproductiu és bàsic, que invisibilitza milers de dones, i que en realitat són les que sustenten milers de famílies i estats. Hi ha molt a fer, però tot és possible, i moltes dones feministes esteim disposades a lluitar per a que així sigui.

Maria Suau

Presidenta del GOB
Biòloga

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia Internacional de la dona.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Les dones pateixen especialment la crisi, són les grans afectades, de fet ja es parla de feminització de la pobresa.

Les continues retallades (o supressió en alguns casos) per part de les administracions d'ajudes per la conciliació de la vida familiar i laboral, l'encariment d'alguns serveis com les escoletes, fan que en la majoria dels casos siguem les dones que acabem renunciant a la feina per cobrir aquestes necessitats. Estem en una societat en la que es valora la feina assalariada i no la feina per cuidar a fills/es i familiars. I malgrat tenir polítiques de conciliació es dóna per suposat que la conciliació és només cosa de dones.

En aquest fet s'ha d'afegir les davallades de sou que s'han fet nom de la crisi, les diferències salarials entre homes i dones que segueixen existint (fins a un 17-18%) i la precarització dels contractes laborals. Tot això ens du a una feminització de la pobresa que es veu agreujada en el cas de les famílies monomarentals.

La crisi financera avui és també una crisi social que les dones viuen de manera silenciosa i des de la posició més feble i vulnerable».

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

La violència de gènere és un dels problemes més greus que estem patint les dones, i malauradament amb la crisi s'ha vist agreujat. En molts casos les dones ens veiem obligades a deixar la feina, o a acceptar feines molt precàries, també ens trobam amb que molts homes tenen dificultats per assumir rols de tenir cura dels fills i de la casa encara que estiguin a l'atur, i la violència que es genera front a una situació de frustració. Tots aquests fets ens deixen en una situació molt vulnerable que afavoreix l'augment de la violència masclista dins les llars i dels abusos del poder a la feina.

A més s'ha comprovat que les denúncies per violència de gènere han davallat amb la crisi. El tenir una situació laboral precària no facilita que les víctimes decideixin trencar una relació abusiva o denunciar a l'abusador, i que per tant es silenciïn situacions que fins ara havien estat visibles. En el món laboral la por a perdre la feina també fa que no es denunciïn situacions d'assetjament per qüestió de gènere.

María José Varela

Arquitecta tècnica
Vocal del Lobby de Dones

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Encara que les primeres commemoracions del dia de la dona van tenir lloc per fets referits a les condicions laborals de les dones, la veritat és que l'accés de la dona al treball remunerat és molt recent i quedarien fora de la celebració, els milions de dones que ens van precedir i que formen part de la història de la humanitat. Sens dubte és més incloent "Dia Internacional de la dona".

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

En l'àmbit laboral i en el de la cura d'altres / es. La reforma laboral ha denigrat el treball d'ells i elles. Però el punt de partida de les dones ja era dolent (feminització d'ocupacions, parcialitat de contractes, temporalitat, bretxa salarial...) La parcialitat ara és molt més petita (10 hores setmanals és freqüent), la qual cosa les obliga a cercar ingressos complementaris amb una altra parcialitat o en l'economia submergida. I ja se saben les conseqüències: no accedeixen a les prestacions contributives, les no contributives són baixíssimes i baixa o nul·la cotització a la seguretat social que propicia una jubilació penosa.

Conciliar la vida laboral i familiar en aquestes condicions, és una tasca àrdua, especialment en les dones soles amb fills / es al seu càrrec. L'alentiment de les ajudes a la dependència i la disminució de serveis empitjora la situació.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Tots aquests problemes necessiten d'un compromís institucional a curt termini.

Crec que ja s'ha acabat el temps de les bones paraules i ha arribat el de l'aplicació de les lleis d'igualtat en tota la seva extensió. El "procuraran" s'ha de transformar en "es farà" i amb terminis.

En l'ordre d'urgències, indubtablement la pobresa és la que impedeix el desenvolupament humà en plenitud, i per tant condiona la participació de les persones en qualsevol àmbit social.

Per tant caldrà eliminar els factors que condueixen a que les dones siguin més pobres: difícil accés a l'ocupació, precarietat en aquest, bretxa salarial falta d'ajudes a la conciliació.

Quant a la violència de gènere, disposem ja d'un marc legal de protecció a les víctimes.

La urgència ja que no seria en l'ordre normatiu (algun retoc caldria fer) sinó en l'exigència d'una educació en valors igualitaris per part de tota la societat: família, escola, treball, mitjans de comunicació...

Mabel Cabrer

Portaveu del Grup Parlamentari Popular
en el Parlament de les Illes Balears

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia Internacional de les Dones segons Nacions Unides. Les dones fem feina sempre, dins i fora de les nostres llars. No totes les dones tenen l'oportunitat de desenvolupar una carrera professional i/o de tenir un lloc de feina a una empresa, emperò això no vol dir que no facin feina, no fan feina retribuïda econòmicament, però si que s'encarreguen de la criança dels seus infants, tenen cura de les persones dependents a més de totes les tasques de la llar... per això també són dones treballadores.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

La crisi que hem viscut arrel de tot el món ha estat especialment virulenta amb les persones més febles, també amb les dones. La precarietat laboral que tenen les dones es manifesta amb contraccions majoritàriament eventuais i a temps parcial i conseqüentment amb sous més baixos, la qual cosa fa que a la llarga els empobreix ja que les pensions de jubilació també seran més baixes per les condicions laborals patides.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Pens que hem de posar en valor lo aconseguit a lo llarg dels darrers anys sense deixar de seguir fent feina per aconseguir l'objectiu principal que és el de que les dones i els homes tinguem la mateixa oportunitat i les mateixes condicions per desenvolupar-nos com a persones. Tenim un marc legislatiu dels més avançats d'Europa, lleis que afavoreixen la presència i l'empoderament de les dones, com per exemple la Llei per a

la Dona del 2006 de la nostra comunitat autònoma i la Llei Igualtat d'àmbit estatal, normatives que dins el seu àmbit competencial proposen mesures a diferents àrees d'actuació (educació, salut, empresa, treball, vivenda, etc.) per tal d'anar eliminant desigualtats encara existents. I no hem d'oblidar que comptam amb la Llei Reguladora de l'Ordre de Protecció i la Llei de Mesures Integrals contra la Violència de Gènere , lleis que han donat cobertura jurídica, policial, social, assistencial i econòmica a les dones víctimes de violència de gènere i recentment el Govern d'Espanya també ha aprovat que els fills i filles siguin considerants com a víctimes directes de la violència de gènere.

Tenim un bon marc normatiu però no basten les lleis per canviar creences culturals errònies arraigades des de sempre a la societat, totes les administracions , mitjans comunicació, societat civil, tots junts hem d'anar fent feina per tal d'aconseguir una societat més justa e igualitària per tothom, dones i homes.

Katiana Vicens

Secretària General de CCOO
de les Illes Balears

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Crec que en principi el més important és que en aquest dia es denunciï la situació de desigualtat i de discriminació que pateixen les dones, siguin dones assalariades, ocupades, dones que no poden treballar perquè es veuen obligades a assumir les tasques de cura de menors, dependents i manteniment de la llar, dones en atur forçós, dones víctimes de violència de gènere, etc. Nosaltres, com a dones sindicalistes, tenim com a objectiu prioritari combatre la desigualtat en el mercat laboral, però denunciem i actuem en tots els àmbits on es produeix una situació de discriminació i de desigualtat. Desmantel·lant els estereotips, fent visibles les desigualtats de partida i analitzant l'impacte que tenen en el procés d'inserció laboral, contribuïm a eliminar les discriminacions per raó de sexe en el mercat laboral i a avançar, així, cap a la igualtat real i efectiva entre homes i dones.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

La crisi ha afectat de forma especial les dones, ja que partíem d'una situació prèvia de desigualtat. Les polítiques d'austeritat han estat cegues a l'impacte de gènere que la seva aplicació comporta. Aquest és un fet que fins i tot va denunciar el mateix Parlament europeu, quan en un informe va advertir els Estats europeus sobre la situació de desigualtat preexistent de les dones i exigí que les polítiques d'austeritat i de retallades s'acompanyessin d'una avaluació sobre l'impacte de gènere. Però el Govern espanyol va obviar aquestes recomanacions, i la crisi i les mesures d'austeritat imposades per pal·liar els seus efectes han perjudicat les dones com a majors usuàries dels serveis públics, en tant que aquests han estat durament retallats, produint-se un increment important del treball no remunerat de les dones, de les dificultats d'incorporació al mercat de treball i del manteniment del lloc de feina. D'altra banda, les retallades en el sector públic impacten en les

oportunitats d'ocupació de les dones de manera significativa, ja que l'ocupació pública, per les seves condicions d'accés més objectives i menys discriminatòries, suposa un elevat percentatge de l'ocupació femenina. Al seu torn, les diferents reformes laborals d'aquesta legislatura, han incrementat les desigualtats en el mercat laboral, a causa d'un intent de dinamitar la negociació col·lectiva, garant de la igualtat i eina principal de correcció de les desigualtats existents.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Al meu parer, tots els problemes són prioritaris, ja que hi ha una clara interrelació entre tots ells. És urgent treballar de forma paral·lela i des de la transversalitat de la perspectiva de gènere, integrant-la en el conjunt de polítiques, considerant les situacions, prioritats i necessitats respectives de dones i homes, amb vista a promoure la igualtat entre ambdós sexes i tenint en compte, des de la fase de planificació, els seus efectes quan s'apliquin, supervisin i avaluin. Des de CCOO creiem que és necessari, per exemple, potenciar mesures i plans d'igualtat a les empreses que garanteixin la no discriminació de les dones. També apostam per incrementar les polítiques públiques en serveis socials d'atenció i cura dels menors i de les persones dependents, una major inversió que permetrà a les dones millors oportunitats d'ocupació i la sortida de l'espai domèstic. S'ha de potenciar la igualtat d'oportunitats en l'alumnat, amb la finalitat de trencar estereotips i rols sexistes. Exigim també un increment dels Programes d'Igualtat d'Oportunitats, els quals han patit una retallada del 40% des de l'any 2010. També cal atallar d'arrel la violència de gènere aplicant de forma eficaç la Llei Integral contra la violència de gènere, garantint els serveis i el finançament necessaris que facin efectiva la prevenció i la protecció a les víctimes, la recuperació de l'objectiu educatiu d'igualtat entre dones i homes i la promoció, formació i sensibilització dels professionals. A l'últim, rebutjam de forma contundent la reforma de l'actual Llei de l'avortament perquè portarà a les dones de 16 i 17 anys a situacions de risc i a solucions de clandestinitat.

Isabel Llinàs

Directora de l'Institut Balear de la Dona

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia internacional de les dones.. així ho va establir Nacions Unides i engloba a totes les dones, independentment de si fan feina o no.. l'objectiu és commemorar l'esforç que es va realitzar per aconseguir la igualtat (129 treballadores d'una fàbrica tèxtil, moriren cremades quan reclamaven millores salarials a Nova York el 8 març 1908) per continuar creant les condicions més favorables per l'eliminació de la discriminació contra les dones i per fomentar la seva participació en el procés de desenvolupament de les societats.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Pens que la profunda crisi patida, a afectat a tots, a dones i a homes.

Les dones ja partíem d'una desigualtat persistent : taxa activitat laboral més baixa que els homes, la major part de les contractacions a temps parcial son per a dones, el salari de les dones és un 22% més baix,... conseqüentment les persones més febles amb una situació com la viscuda, són les dones.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Les desigualtats existents entre les dones i els homes, es donen a tots els àmbits i a tots els nivells. àrees prioritaries d'intervenció serien educació, treball , empeniment i la violència contra la dona. La tasca que ens queda, és una responsabilitat, i un compromís, de les administracions emperò també necessitam la implicació de tota la societat. Hem

d'incentivar la inserció laboral de les dones i a més, vetllar per a la igualtat en l'accés a un lloc de feina, la seva permanència i la promoció , també amb la millora de les condicions per el desenvolupament professional de totes les persones. Som una de les comunitats autònomes allà on l'empreniment de les dones és dels més alt i el que com a administració hem de fer ,és ser facilitadors per tal de que la dona que vulgui engegar una empresa, una cooperativa ho pugui fer amb les mateixes condicions que els homes.

Afavorir la conciliació de les persones que fan feina fomentant la coresponsabilitat en la cura dels fills i filles i d'altres persones dependents, amb l'objectiu de que dones i homes que fan feina puguin articular lliure i equilibradament els seus drets i deures a aquests àmbits. Hem de fer feina conjuntament per aconseguir una societat més igualitari, respectuosa amb les diferències, tolerant amb els altres , la nostra prioritat ha de ser l'educació. Els nins i nines educats en un sistema igualitari i respectuós, ho aplicaran el dia de demà en la seva vida adulta... i per suposat , si tenim una societat justa i igualitària, no tindrem dones que pateixin cap tipus de violència per el fet de ser-ho.

Francisca Mas

Advocada
Membre del Lobby de Dones

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Si bé al principi és va dir dia de la dona treballadora, segons les Nacions Unides el que es commemora és el dia internacional de la dona. Sense haver de dependre ni obeir els organismes internacionals, amb la mirada feminista sabem que la realitat demostra que totes les dones independentment de la classe, origen i cultura estan sotmeses als sistema patriarcal i pateixen discriminació; per tant és més clar dir dia internacional de la dona o de les dones.

Veig que actualment hi ha col·lectius feministes que reivindiquen el dia de les dones treballadores; supòs que és per accentuar el valor del treball i de classe. No faria un problema d'aquesta qüestió; lo necessari és aprofitar la data per denunciar tot el que afecta a la dona, qüestionant el sistema i mobilitzar la ciutadania.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

En l'àmbit personal: les grans retallades als sectors públics i les privatitzacions, han repercutit greument en el benestar i salut de les dones. Molts de recursos públics d'atenció a la infància i a les persones velles dependents s'han eliminat o ja costen més, també hi ha menys recursos complementaris a educació i l'accés a la sanitat també s'ha complicat; això ha implicat per les dones més feina no remunerada, una vida més difícil i més pobresa. Com les dones encara assumeixen majoritàriament la tasca de cura y sosteniment, ara viuen pitjor. Si s'afegeix la manca de feina o de la seva poca qualitat, la vida personal ha empitjorat molt.

Pens que l'augment de la violència de gènere també és fruit de la crisi, ja hi ha dades que ho confirmen, especialment l'augment entre adolescents, fruit de aturar la tasca educativa i preventiva.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

La debilitat del sector públic. La llibertat i benestar de la dona va lligada a les Polítiques Socials que procuren més igualtat, per tant lo més urgent és recuperar els recursos i la despesa pública a aquestes àrees tan sensibles als benestar i a la redistribució de la riquesa. Es urgent actuar sobre la pobresa infantil i la de les dones; s'ha de fer a través mesures immediates de caire general com per exemple:

- Invertir les prioritats pressupostàries a l'administració: menys obres públiques i més serveis a les persones (per exemple augmentar els professionals del treball social als barris i als sectors educatiu, sanitari i municipal); també contractació administrativa amb creació de feina a l'àmbit local.
- Ajudes econòmiques personals ràpides (entre d'altres, en cas d'impagament de pensions d'aliments acordades judicialment)
- Ajudes contra la pobresa energètica
- Abaratir radicalment el transport públic
- Eliminar burocràcia per les activitats econòmiques.

I altres més específiques com:

- Recuperar els serveis de proximitat eliminats durant al legislatura i tots els recursos per les dones que també han desaparegut o s'han reduït.
- Posar en pràctica de manera real la paritat perquè les dones amb consciència feminista puguin prendre decisions i executar pressupostos.
- Augmentar els equips psicosocials als jutjats de violència contra la dona.
- Invertir en campanyes per contrarestar la gran pressió estètica i l'avanc del sexisme.

Francina Armengol

Secretària General del PSIB-PSOE

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia de combat sobretot de les dones pel reconeixement de la igualtat amb els homes, en la vida quotidiana i en el món del treball, en la societat en què vivim, global. Precisament ara, amb obres com les de Thomas Piketty, que certifiquen la desigualtat creixent i el retorn a models com el del segle XIX, és més oportú que mai reivindicar aquesta data. Perquè estam en un moment de mutació i de transformació en el que la dona està sent una de les víctimes de la crisi, i perquè no dir-ho, de les polítiques del Partit Popular. La llei de l'avortament n'és un bon exemple. Les desigualtats salarials, la dificultat en matèria de conciliació, de manca de serveis públics que han obligat a la dona a tornar a fer feines que semblava que havia deixat de fer, recorden que el benestar no és un element constant que no deixa mai d'avançar. Estam en un moment de regressió, i les dones han de seguir alçant la veu contra uns retalls, econòmics i ideològics, de les que ells són víctimes en primera persona.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Sobretot crec que el més acusat és el de tornar a ser un element sacrificable. Si s'havia millorat en conciliació, idè els retalls han provocat una tornada enrere. Si s'havia aconseguit amb la dependència sortir del model de la dona ajudant a casa als majors, això s'ha tornat a rompre. Amb els retalls també s'han retallat els salaris, i els primers han estat els de les dones. Si hi havia una política important en violència de gènere, això ha passat a un segon pla. I per suposat, mentre retallaven drets de les dones s'ha anat aplicant ideologia, com ja he dit abans, amb propostes com les de l'avortament. Sincerament, la crisi ha atacat a la línia de flotació de la igualtat entre homes i dones, i clar, els perdedors sempre som les mateixes...

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Tornar a posar la igualtat en l'agenda política i social, però sobretot que això derivi en recursos. Perquè clar, si no ho tens en l'agenda, acaba fora dels pressuposts, acaba fora de les prioritats d'una comunitat autònoma per una decisió d'un govern i de la consciència social del conjunt d'una terra. Perquè la política també és fa amb recursos, no només amb bones paraules. Quan un govern d'una comunitat inicia una legislatura amb una minoria de conselleres dones, el que fa és enviar un clar missatge social, que després és molt difícil de revertir i que afecta a tota la societat. Afecta en matèria de violència de gènere, afecta en matèria salarial, afecta en matèria de contractació, afecta en matèria de conciliació, afecta a la dona en primera persona. Crec que és temps de canvi, i per les dones més que mai cal un canvi aquesta legislatura que ve. Hem de tornar a un model que s'ha dinamitat per ideologia i convicció, i per suposat amb tota la voluntarietat del món per part del PP.

Fina Santiago

Portaveu adjunta del
Grup Parlamentari MÉS
en el Parlament de les Illes Balears

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

El 8 de març es commemorà inicialment com un dia lligat a la lluita pels drets laborals de les dones, però crec que és més conseqüent reivindicar-ho com a dia de la dona, perquè el treball a la llar, en la cura de les persones amb dependència, als infants, lligats majoritàriament encara ara a la dona, és també feina, encara que no estigui reconeguda com a tal, el dia 8 de març és pot reivindicar com el dia de les dones per aconseguir una igualtat entre homes i dones, no sols jurídica sinó també real.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Crec que la solució de la crisi és la excusa que han tingut la dreta per reduir drets socials, i drets laborals, per tant les dones, com els homes, han estat afectats amb aquest sentit. Però les dones ha estat el col·lectiu més afectat:

- Per aconseguir una igualtat de salarial.
- Per l'eliminació de polítiques actives per a la conciliació de la vida laboral i familiar. Les dones estan més afectades que els homes per a l'eliminació d'aquestes polítiques, especialment les dones amb menors.
- Per la reducció de serveis i programes per a l'atenció a les dones víctimes de violència masclista.
- Per la reducció de les pensions. Hi ha més dones que homes pensionistes, especialment les viudes que sols cobren una pensió de viduïtat.

- Per la reducció de les prestacions econòmiques i tècniques de l'atenció a la dependència. La major part dels cuidadors són dones. La reducció de les quanties econòmiques, i la manca d'inversió per a la obertura de places residencials i places de centres de dia afectar més a les dones que els homes

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Pel perill que suposa per a la vida, crec que s'han de prioritzar la lluita contra la violència masclista, i a la par la lluita contra la pobresa.

La proposta és que el mes de maig i el mes de novembre de 2015 hi hagi canvis de Govern, que siguin Governos progressistes perquè tinguin que desenvolupar la llei d'igualtat entre homes i dones, la llei contra la violència cap a les dones, aprovin rendes mínimes garantides, instaurin polítiques actives d'ocupació, reinstaurin la sanitat universal, es prenguin seriosament l'educació de qualitat...

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

El 8 de març és el dia internacional de totes les dones, ja que totes són treballadores (a les cases, al camp, col·laborant amb negocis familiars...) encara que la majoria no cobrin. És un recordatori de què la meitat de la humanitat arreu del món, encara que naturalment en zones pitjors que d'altres, són tractades com a ciutadanes de segona categoria, i que s'incompleix el principi bàsic d'igualtat i equitat entre sexes (recollit entre altres llocs a la declaració universal dels drets humans), i estan destinades a dur vides molt per sota de les seves aspiracions, desitjos i capacitats, pel simple fet d'haver nascut dona.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Aquesta crisi ha afectat de manera molt important a tota la població però molt particularment a les dones, la formació que està arribant quant a les diferències salarials són aclaparadores, els treballs més precaris, les mitges jornades i l'atur és majoritàriament femení, però n'hi ha més, elles són les que tornen a fer-se càrrec de malalts i persones depenets, sense sou ni reconeixement, a les cases; les que han de fer filigranes per alimentar a una família cada vegada més empobrida amb les seves pensions. En definitiva, s'han perdut drets que semblaven assolits i es torna a comprovar com en èpoques de crisi les dones són les primeres i més importants víctimes i el principi d'igualtat d'oportunitats entre sexes queda amagat a un calaix... fent evident que és poca cosa més que paper mullat. Algú hauria de quantificar el que això, des del punt de vista econòmic significa (amb pèrdua d'intel·ligències, d'energies, d'idees...) Els polítics actuals no han entès que com més important és una crisi econòmica més rendible és la igualtat d'oportunitats, i aposten per un model de dona més proper al segle XIX que al XXI.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

La situació és tan precària que tots els problemes als quals s'enfronten les dones són urgents, però la violència de gènere és el més sagnant, ja que hi va la vida i la salut de milers d'elles, que sota la coartada de l'amor són víctimes d'homes que es creuen superiors i amb el dret de controlar la vida de qui diuen que estimen.

És un tema tan greu que hauria de sortir de les agendes partidistes i esser tractat com una qüestió d'estat. Actualment és indiscutible que vivim un augment d'aquesta violència no tan sols en població adulta, sinó també en joves i adolescents, demostrant que l'educació, la sensibilització, els programes de prevenció, no poden estar sotmesos als capricis dels anomenats mercats ni de polítics sense consciència que miren cap a un altre lloc quan se'ls presenten les estadístiques esgarrifoses. Novament la mateixa pregunta, que passaria si els assassinats, atacats, humiliats insultats fossin... futbolistes... o polítics...?

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Des d'UGT continuem reivindicant dia 8 de març com el Dia Internacional de la Dona Treballadora. Amb això no volem menystenir les dones que a hores d'ara no treballen per estar desocupades ni a les mestresses de casa. Amb el Dia de la Dona Treballadora volem posar l'èmfasi sobre la necessitat de continuar defensant la igualtat entre dones i homes en el món laboral. Encara es continua discriminant la dona en el treball, pel fet de ser dona. I això és el que denunciem celebrant el 8 de març.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

La crisi econòmica ha provocat un augment de la desocupació femenina, un increment de les bretxes de desigualtat entre l'ocupació femenina i la masculina i un empitjorament de les condicions laborals de les dones que tenen un treball.

Les últimes dades de l'EPA de 2014 mostren un increment de la desigualtat de la dona en el mercat de treball: la taxa d'atur femenina és més alta que la masculina, descendeix el percentatge d'ocupació femenina mentre creix la masculina, la taxa de temporalitat entre les dones és més alta que entre els homes, creix l'ocupació a temps parcial femenina mentre es redueix la masculina, i s'ha incrementat la bretxa salarial.

Tot això ha provocat que el sistema laboral no deixi a algunes dones desenvolupar-se plenament. Hi ha moltes dones que, involuntàriament, han augmentat la seva activitat en les tasques domèstiques, la cura dels fills i l'atenció a familiars malalts.

Per tant, quan arribi el moment de la recuperació econòmica, arribarà amb més dificultat a les dones.

A més a més, hi ha una deixadesa en la posada en marxa de polítiques d'igualtat i els Pressuposts Generals de l'Estat han reduït un 27%, en els darrers quatre anys, les partides destinades a la prevenció integral de la violència de gènere.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

3.- Per a nosaltres, el més urgent és treballar més i millor en l'eradicació de la violència de gènere. És inadmissible que hi hagi homes que continuïn matant a les dones perquè les consideren de la seva propietat i que es continuïn produint episodis de violència física i psicològica contra les dones.

Des d'UGT subratllem la importància de l'educació com a mitjà per a la consecució de l'equitat, de la prevenció de la violència de gènere, la cohesió social, la inclusió i l'atenció a la diversitat.

Els darrers anys hem assistit a un desmantellament tant de les institucions com dels programes relacionats amb l'educació en igualtat i a una intencionalitat per desterrar la formació de l'alumnat en valors d'igualtat i ciutadania. Les poques accions que es realitzen, com la prevenció de la violència de gènere, en els centres escolars són escasses i anecdòtiques. Davant aquest panorama, des d'UGT reivindicuem el valor de l'educació com a eina fonamental per aconseguir la igualtat.

Elka Dimitrova

Redactora d'Onda Cero

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia Internacional de les Dones

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Crec que la crisi ha afectat més les dones que als homes per la major precarietat laboral entre el col·lectiu femení.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

El major problema crec que és la seva poca presència en els llocs directius en les grans empreses i també en l'àmbit polític, seguit per la violència de gènere. La solució... no és única, però potser més polítiques familiars i de suport a la conciliació laboral.

Carmen Planas

Presidenta de CAEB
i UBES (entitats sanitàries)

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Les dones, idè fer la distinció de treballadores exclou a moltes dones que fan feina no remunerada a ca seva o a les dones que no fan feina perquè no tenen oportunitat de fer-ne. M'estim més un dia en record per a totes les dones.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

En contra del que tothom pensaria, la crisi no ha fet reduir el nombre de dones que fan feina pel compte propi, autònomes o empresàries, amb un negoci. Al contrari, en dos anys quasi ha augmentat un 10% perquè les necessitats d'ingressos són majors, i hi ha dones que no estaven actives que ara s'hi ha incorporat al món laboral i empresarial, i també perquè moltes dones que tenien una experiència i coneixements en la seva activitat i han vist acaba la seva trajectòria laboral per compte aliena han decidit provar com a empresàries o autònomes. Per tant, la crisi ha fet que hi hagi més dones cercant ingressos per a la seva família, sia aquesta biparental o monoparental.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Tots els problemes estan relacionats entre ells. Crec que la dona necessita poder accedir a la formació de tots els nivells per poder competir en igualtat de condicions amb l'home. Si s'arriba en aquesta igualtat serà més fàcil combatre la violència de gènere, la bretxa salarial, la pobresa i la falta d'equitat entre homes i dones als càrrecs directius. En el meu cas, som la única presidenta d'una organització empresarial

autonòmica, i crec que hi hauríem de ser moltes més dones. Ara, a Balears tenim devers 10.000 directives front a 25.000 homes directius, una proporció major que al conjunt d'Espanya. El sector serveis afavoreix una integració més fàcil de la dona a l'entorn laboral i a la direcció d'empreses. Activitats com les turístiques, la restauració, la sanitat, el comerç estan brindant moltes oportunitats a les dones emprenedores. El relleu generacional està promovent dones en activitats com la construcció, la indústria, i el sector primari. Hi hem avançat i hem de continuar-hi avançant. A CAEB, amb el suport de DKV Assegurances, donam un premi cada any a la Innovació Empresarial realitzada per una dona empresària i animam molt a les nostres empresàries i directives a formar-se en la nostra oferta d'alta direcció perquè puguin competir amb els homes en igualtat de condicions. També hi oferim formació a la resta de treballadores perquè puguin millorar les seves competències administratives, d'idiomes... D'aquesta manera, pensam que els altres problemes que esmentau s'hi podran solucionar, idò les dones serien independents econòmicament i tendrien més opcions dins les empreses i dins la política. De totes maneres, Balears està molt millor que el conjunt de l'Estat en aquest àmbit.

Carmen Orte

Catedràtica de la
Universitat de les Illes Balears

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Prefereixo el terme dia internacional de la dona perquè és i ha de ser la punta de llança de la defensa dels drets de les dones 50/50 en tots els àmbits, i és el que va sorgir de l'esperit i la lletra de la reivindicació del dret al sufragi per les dones socialistes americanes el 1908. És un terme que a mi em sembla molt més clar i realista en aquesta necessitat de reivindicar la igualtat de la dona amb majúscules, una necessitat que veiem dia a dia, també al nostre país, però, especialment, en països menys desenvolupats en els quals les dones no tenen veu ni vot i ni tan sols poden, ara mateix, somiar en un futur millor, condemnades al albur de la discriminació, la pobresa, la guerra, la ignorància, la malaltia, la ideologia, la religió, la política i fins i tot el dret a néixer dona.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

Bé, no cal fer més que mirar cap a enrere per veure que el camí de la igualtat que iniciem fa molts anys (i que algunes pensàvem que es recorreria sense retards i sense pausa), ha sofert molts retards i fins i tot recorreguts en sentit invers per la crisi. Les dones som les educadores principals, les proveïdores de serveis als nostres fills, als nostres majors, en les nostres llars; per mandat històric, cultural, social, econòmic i polític. Totes les retallades en serveis socials, en ocupació, en sou, en educació, en conciliació, priven a les dones dels seus drets, de la seva autonomia, de la seva llibertat i les condemnen a la dependència, a la pobresa, al maltractament, a la solitud i a la indiferència. Encara que la situació de la dona és millor a nivell de salari que fa dues dècades, per exemple, segueix estant lluny del 50/50 desitjable perquè en molts països les dones guanyem entre un 10 i un 30% menys pel mateix treball. La crisi s'ha encebat en les dones i amb això les dones hem perdut el treball, el salari i els nostres drets.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Em resulta esperançador que tinguem l'horitzó de 2030 per aconseguir la paritat de gènere 50/50 i que les nostres filles i fills i els seus fills i filles puguin aconseguir un món en què totes les persones, dones i homes, tinguem els mateixos drets. Hi ha tantes coses per fer que em resulta difícil marcar prioritats. Les prioritats van molt en funció de la situació de les dones a cada país. En alguns d'ells començaria per aconseguir el dret d'accedir a l'educació, el dret a no ser violades, maltractades, ofeses venudes, utilitzades com a mercaderies. En altres països, com el nostre, apostaria com a mesures més importants per posar fi a la violència contra les dones, per assegurar el dret al treball i sou en igualtat de condicions, i per poder formar part i participar de la presa de decisions en tots els nivells.

Antònia Mercadal

Secretària de Memòria de Mallorca

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Dia Internacional de les Dones (dones treballadores, les que treballen gratis tenint cura de la llar, les aturades, les precàries...).

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

La crisi, les polítiques d'austeritat, la reforma laboral, les retallades, manca d'ajuda a la dependència augmenten l'esclatxa salarial, encara augmenta més l'atur entre les dones que ja de per si es més alt que entre els homes, obliguen a les dones a abandonar la feina per tenir cura dels menors i dependents, tot plegat fa que la pobresa es feminitzi. Avui i per tot lo abans esmentat assistim a un important retrocés en avenços que pensàvem consolidats. No podem deixar a part la involució que ha significat en contra la llibertat de les dones, la reforma de la Llei d'Avortament. No em puc estar de mencionar la lluita de les nostres predecessores en aquest tema, entre les que destaca Federica Montseny, ministra de Sanitat de la II República, que feu una llei d'avortament més avançada d'Europa.

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Tot i que els problemes als que s'enfronten les dones són d'urgent solució tots, el més greu es la violència de gènere. La dotació de més recursos amb la prevenció i lluita contra la violència de gènere es indispensable. La educació en igualtat del alumnat des de la infantessa es crucial per lluitar envers els estereotips tan potenciats en aquesta societat patriarcal i consumista.

Aina Calvo

Portaveu del grup municipal PSIB-PSOE
a l'Ajuntament de Palma

1. 8 de març, dia internacional de les dones o dia de les dones treballadores?

Crec que hem de continuar parlant de Dia Internacional de les dones. És un concepte més global que parteix d'una visió integral del treball, incloent a totes les dones, en la seva diversitat, unides en la lluita en pro de la igualtat, la justícia, la pau i el desenvolupament, tal i com senyala l'ONU.

Del que es tracta és de visibilitzar que som la meitat de la població i recordar que els estereotips i rols de gènere encara persisteixen en les societats 'formalment' igualitàries.

2. En la teva opinió, en quins àmbits ha afectat més la crisi a les dones?

El darrer informe de la Comissió Europea (2013) al voltant de la influència de la crisi econòmica en la igualtat entre dones i homes alerta que, encara que a primera vista les dades estadístiques indiquin que l'atur afecta de forma més contundent a homes que a dones, la segregació ocupacional i salarial segueix vigent. De fet, segons el Fòrum Econòmic Mundial (2013) Espanya se situa en els darrers llocs (116 de 136) en relació a la reducció de la bretxa salarial com a conseqüència de la crisi econòmica actual i la taxa d'ocupació de les dones segueix sent inferior a la dels homes.

La precarietat laboral i la sobrequalificació, a més a més, tenen rostre femení en el nostre país: amb un el 53,8% de joves en situació d'atur i un 31% de la nostra població sobrequalificada, podem parlar d'una situació de precarietat laboral preocupant en la qual les dones presenten el major índex de segregació laboral i salarial amb la major incidència de treballs temporals i a temps parcial.

Les dones immigrants han patit doblement els efectes de la crisi. De forma directa (amb la pèrdua dels seus llocs de feina o amb la

precarietat dels mateixos) i indirecta (amb la pèrdua dels treballs de les seves parelles, que treballaven generalment en el sector de la construcció), esdevenint ara les sustentadores principals de la llar en un país en el que no s'inverteix en polítiques d'igualtat que fomentin la corresponsabilitat entre dones i homes.

La disminució de pressupostos socials i polítiques d'igualtat està provocant retrocessos que crèiem inconcebibles però són reals. Exemples molts clars són l'aplicació de la llei de dependència (retorn de la dona a les tasques de cura i atenció de persones dependents amb el consegüent increment del deute social amb les dones) i de la de mesures contra la violència de gènere (augment dels casos de dones mortes mentre disminueixen les denúncies, augmenten les contradenúncies, disminueixen els ajuts a les dones víctimes, no es doten els jutjats, etc).

3. Quin dels problemes als quals s'enfronten avui dia les dones (la violència de gènere, la bretxa salarial, la poca presència en els àmbits de decisió política o empresarial, la feminització de la pobresa...) necessita una solució més urgent? Tens alguna proposta o suggeriment al respecte?

Crec que és important incidir en la necessitat d'un canvi de model. Estam en un model econòmic i social que només dóna valor al que és econòmic i mercantil i no valora el desenvolupament humà i social.

L'austeritat mal entesa que presideix les polítiques actuals menysprea els treballs no monetitzats com el treball domèstic i de cura –realitzats bàsicament per dones- i ignora el dret a unes condicions de vida dignes per a tota la població basades en els principis de democràcia i equitat.

No es tracta de que les dones puguin subsistir en el sistema, es tracta de que el sistema persegueixi unes condicions de vida adequades i igualitàries per a tots i totes.